

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014. Ζ' ΛΟΥΚΑ.

*Ονσιφόρου μάρτυρος, Ματρώνης οσίας. Θεοκτίστης της Λεσβίας.
Νεκταρίου Πενταπόλεως του εν Αιγίνης.*

Έτος 7^ον Τεύχος 320

Κυριακή Ζ' Λουκά

Δύο θαύματα του Κυρίου μας Ιησού χριστού περιγράφει η σημερινή Ευαγγελική περικοπή, αυτό της θεραπείας της αιμορροούσης και της θυγατέρας του Ιάειρου. Η μία ήταν μια απλή γυναίκα μέσα στο πλήθος, ο δεύτερος ήταν επιφανής, άρχοντας της συναγωγής. Προσεγγίζουν το Χριστό, ο καθένας με διαφορετικό τρόπο: η αιμορροούσα δεν τολμά καν να ζητήσει από τον Κύριο να τη θεραπεύσει, απλά Τον πλησιάζει και ακουμπά την άκρη των ιματίων Του, και το θαύμα γίνεται. Ο αρχισυνάγωγος ζητά από τον Διδάσκαλο να έλθει στο σπίτι του και να θεραπεύσει τη μονάκριβη κόρη του και ο Χριστός έρχεται και ανασταίνει το κορίτσι, που στο μεταξύ είχε πεθάνει. Και οι δύο όμως, και η αιμορροούσα και ο Ιάειρος, έχουν δύο κοινά στοιχεία: διαθέτουν πίστη και τόλμη. Πιστεύουν ότι ο Χριστός μπορεί να παράσχει την ίαση και τολμούν, ο μὲν να το ζητήσει και η δε να αγγίξει τον Κύριο. Δεν ήταν μικρό πράγμα για έναν αρχισυνάγωγο το να μιλήσει με το Χριστό. Οι Γραμματείς και οι φαρισαίοι είχαν απαγορεύσει στο λαό να

Τον πλησιάζει και να ακούει τη διδασκαλία Του. Ο Ιάειρος όχι μόνο τολμά να βρίσκεται ανάμεσα στο πλήθος που ακούει τους λόγους του Κυρίου, αλλά και συζητεί μαζί Του και Του ζητά να έλθει στο σπίτι του, γιατί πιστεύει ότι ο μόνος που μπορεί να σώσει το παιδί του είναι ο Χριστός. Η πίστη του λοιπόν υπερνικά τον οποιοδήποτε φόβο, όπως ακριβώς και η πίστη της γυναίκας, που απλά αγγίζει τα ρούχα του Κυρίου Ιησού, προσδοκώντας να λάβει την ίαση. Την αναγκαιότητα της πίστης προκειμένου να πραγματοποιηθεί το θαύμα, την επισημαίνει και την τονίζει ο ίδιος ο Χριστός. Στην αιμορροούσα λέει: “θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε”¹ και στον Ιάειρο, που τον ειδοποίησαν ότι η κόρη του πέθανε και να μην ταλαιπωρεί άλλο τον Διδάσκαλο, του απαντά: “μή φοβοῦ, μόνο πιστεύσον, καὶ σωθήσεται”². Τη διαφορά ανάμεσα σε αυτόν που πιστεύει ότι ο Χριστός θα κάνει το θαύμα και σε εκείνους που δεν το πιστεύουν τη βλέπουμε στους συγγενείς του μικρού κοριτσιού, που γέλασαν με τον Χριστό, όταν τους είπε να μην κλαίνε, γιατί το κορίτσι δεν πέθανε. Η απελπισία τους είχε εξανεμίσει κάθε ελπίδα και πίστη προς τον Θεό, και θεωρούσαν πως όλα πια είχαν χαθεί. “Μόνο πιστεύσον, καὶ σωθήσεται”.

Τα λόγια του Χριστού είναι καταλυτικά, όχι μόνο για τον πατέρα του άρρωστου κοριτσιού, αλλά και για τον καθένα μας. Μέσα στο πέλαγος της βιοπάλης και της καθημερινότητας, συχνά αισθανόμαστε ανίσχυροι, αδύναμοι, νικημένοι. Νιώθουμε ότι δεν έχουμε από πού να κρατηθούμε, πού να στηριχτούμε και να πάρουμε δύναμη για να αντεπεξέλθουμε στις δυσκολίες της ζωής. Συχνά μια ασθένεια, μια ανυπέρβλητη δυσκολία, μάς βυθίζει στην απόγνωση και την απελπισία. Κι όμως, ο Χριστός μάς προσκαλεί να πιστέψουμε, και η βοήθειά Του θα έλθει. Τί σημαίνει να πιστέψουμε; είναι μια απλή λέξη, αλλά χρειάζεται τόλμη και απαιτεί υπέρβαση του εγώ μας, προκειμένου να γίνει πράξη στη ζωή μας. Είναι απαραίτητο πρώτα από όλα να συνειδητοποιήσουμε και να παραδεχτούμε ότι δεν είμαστε παντοδύναμοι, πως πέρα από τη δική μας προσπάθεια έχει μεγάλη σημασία και η παρουσία του Θεού στη ζωή μας, η προστασία Του και η ευλογία Του. Μέσα στις δυσκολίες, τις αστοχίες και τις αποτυχίες, δύο επιλογές μάς μένουν: ή να βυθιστούμε στην απόγνωση και να καταστραφούμε πνευματικά, ή να αποδεχτούμε τη δική μας ανεπάρκεια και να στραφούμε με πίστη στον Θεό. Αν καταφέρουμε επομένως να κάνουμε τούτη την υπέρβαση του εγωισμού μας και αποδεχτούμε την παντοδυναμία αλλά και την αγάπη του Θεού προς εμάς, τότε μπορούμε με ταπείνωση πλέον να απευθυνθούμε προς Αυτόν και με πίστη να Του ζητήσουμε να έλθει σε βοήθειά μας.

Ο Θεός δεν είναι χαιρέκακος, ούτε θέλει να μας βλέπει να ταλαιπωρούμαστε. Επειδή όμως μας έπλασε ελεύθερους, περιμένει από μόνοι μας, ελεύθερα να Τον βάλουμε στη ζωή μας. Και στο μεταξύ, διακριτικά μας σκεπάζει και μας προσφέρει τις ευκαιρίες να πιστέψουμε σε Αυτόν. Και επειδή ο Θεός είναι αγάπη, μόλις προστρέξουμε με πίστη σπεύδει και πραγματοποιεί το θαύμα στην προσωπική μας ζωή, όχι πάντα σύμφωνα με τη δική μας επιθυμία, αλλά με γνώμονα το πνευματικό μας καλό και συμφέρον. Είναι όντως δύσκολο να στηρίξουμε την ελπίδα μας στο Θεό. Χρειάζεται ταπείνωση, χρειάζεται τόλμη, χρειάζεται πίστη. “Μή φοβοῦ, μόνο πίστευσον”, μας προσκαλεί σήμερα ο Χριστός, προκειμένου να κάνει το θαύμα στη ζωή μας. Αρκεί να Τον εμπιστευτούμε, να του δώσουμε χώρο να σταθεί μέσα στην καρδιά μας. Αυτή είναι και η προσευχή μας, σε κάθε Λειτουργία και σε κάθε ακολουθία της Εκκλησίας: “ἐαυτούς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα”.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Άγιος Νεκτάριος

Γεννήθηκε στις 1 Οκτωβρίου του 1846 μ.Χ. στη Σηλυβρία της Θράκης από τον Δήμο και τη Βασιλική Κεφάλα και ήταν το πέμπτο από τα έξι παιδιά τους. Το κοσμικό του όνομα ήταν Αναστάσιος. Μικρός, 14 ετών, πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου εργάστηκε ως υπάλληλος και κατόπιν ως παιδονόμος στο σχολείο του Μετοχίου του Παναγίου Τάφου. Κατόπιν πήγε στη Χίο, όπου, από το 1866 μ.Χ. μέχρι το 1876 μ.Χ. χρημάτισε δημοδιδάσκαλος στο χωριό Λίθειο.

Το 1876 μ.Χ. εκάρη μοναχός στη Νέα Μονή Χίου με το όνομα Λάζαρος και στις 15 Ιανουαρίου 1877 μ.Χ. χειροτονήθηκε διάκονος, ονομασθείς Νεκτάριος, από τον Μητροπολίτη Χίου Γρηγόριο (1860 - 1877 μ.Χ.), και ανέλαβε τη Γραμματεία της Μητροπόλεως. Το 1881 μ.Χ. ήλθε στην Αθήνα, όπου με έξοδα του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Σωφρονίου Δ' (1870 - 1899 μ.Χ.), σπούδασε Θεολογία και πήρε το πτυχίο του το 1885 μ.Χ. Έπειτα, ο ίδιος προαναφερόμενος Πατριάρχης, τον χειροτόνησε το 1886 μ.Χ. πρεσβύτερο και του έδωσε τα καθήκοντα του γραμματέα και Ιεροκήρυκα του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Διετέλεσε επίσης πατριαρχικός επίτροπος στο Κάιρο.

Στις 15 Ιανουαρίου 1889 μ.Χ., χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Πενταπόλεως. Η δράση του ως Μητροπολίτου ήταν καταπληκτική και ένεκα αυτού ήταν βασικός υποψήφιος του πατριαρχικού θρόνου Αλεξανδρείας. Λόγω όμως φθονερών εισηγήσεων (αισchrών συκοφαντιών), προς τον Πατριάρχη Σωφρόνιο, ο ταπεινόφρων Νεκτάριος, για να μη λυπήσει τον γέροντα Πατριάρχη, επέστρεψε στην Ελλάδα (1889 μ.Χ.).

Διετέλεσε Ιεροκήρυκας (Ευβοίας) (1891 - 1893 μ.Χ.), Φθιώτιδος και Φωκίδας (1893 - 1894 μ.Χ.) και διευθυντής της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής στην Αθήνα (1894 - 1904 μ.Χ.). Μετά τον θάνατο του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Σωφρονίου (1899 μ.Χ.), ο Νεκτάριος εκλήθη να τον διαδεχθεί, αλλά ο Άγιος αρνήθηκε. Στα κηρύγματα του, πλήθος λαού μαζευόταν, για να «ρουφήξει» το νέκταρ των Ιερών λόγων του.

Το 1904 μ.Χ. ίδρυσε γυναικεία Μονή στην Αίγινα, της οποίας ανέλαβε προσωπικά τη διοίκηση, αφού εγκαταβίωσε εκεί το 1908 μ.Χ., μετά την παραίτηση του από τη Ριζαρείο Σχολή.

Έγραψε αρκετά συγγράμματα, κυρίως βοηθητικά του θείου κηρύγματος. Η ταπεινοφροσύνη του και η φιλανθρωπία του υπήρξαν παροιμιώδεις. Πέθανε το απόγευμα της 8ης Νοεμβρίου 1920 μ.Χ. Τόση δε ήταν η αγιότητά του, ώστε επετέλεσε πολλά θαύματα, πριν αλλά και μετά τον θάνατο του. Ενταφιάστηκε στην Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος στην Αίγινα. Η ανακομιδή των Ιερών λειψάνων του έγινε στις [3 Σεπτεμβρίου](#) του 1953 μ.Χ. και στις 20 Απριλίου του 1961 μ.Χ. με Πράξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, διακηρύχτηκε Άγιος της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Οσία Θεοκτίστη η Λέσβια

Η Οσία Θεοκτίστη ήταν μια ενάρετη μοναχή από τη Μήθυμνα της Λέσβου που έζησε στα χρόνια του βασιλιά του Λέοντα του Σοφού (816 μ.Χ.). Παιδί ακόμα έμεινε ορφανή και ανατράφηκε σε Παρθενώνα της πόλης. Κάποια μέρα πήγε να επισκεφθεί την αδελφή της, που ήταν σε μια κοντινή κωμόπολη. Τότε συλλήφθηκε μαζί με τους κατοίκους της κωμόπολης αυτής από τους πειρατές της Κρήτης και μεταφέρθηκε με τους άλλους αιχμαλώτους στην Πάρο για πώληση. Εκεί κατόρθωσε να δραπετεύσει και να κρυφτεί στα βουνά, όπου και παρέμεινε μόνη 35 χρόνια, τρεφόμενη με χόρτα. Ανακαλύφθηκε τυχαία από έναν κυνηγό, ο οποίος, μετά από παράκληση της, έφερε σ' αυτή τα θεία μυστήρια. Όταν δε κοινώνησε των Άχραντων

Μυστηρίων, πέθανε και τάφηκε από τον ίδιο κυνηγό στον ναό της ιστορικής Μονής Εκατονταφυλιανής. Τα οστά της κατά θαυμαστό τρόπο ευρέθησαν στην Ικαρία και φυλάσσονται στην Ιερά Μονή Λευκάδος, όπου η αγία τιμάται δεόντως.

Για την Οσία αυτή, υπάρχει και μια διήγηση του μονάχου Συμεών του Πάριου, που μοιάζει πολύ με αυτή της Οσίας Μαρίας της Αιγύπτιας και είναι εντελώς φανταστική. Ο Δημήτρης Κόκορης στο βιβλίο του «Ορθοδοξα Ελληνικά Μοναστήρια» (Επτάλοφος, 1997, σελ. 380) γράφει για την Ιερά Μονή της Οσίας Θεοκτίστης στην Ικαρία: «Άγνωστο πότε ιδρύθηκε. Πρέπει να υπήρχε προ του 1688. Βρίσκεται στην Ικαρία κοντά στο χωριό Φραντάτο, στο βόρειο μέρος της νήσου, δυτικά του χωριού Πηγή σε δασώδη περιοχή. Ο ναός είναι βασιλική αφιερώμενος στην Οσία Θεοκτίστη την Λεσβία. Εορτάζει στις 9 Νοεμβρίου, αλλά γίνεται περιφορά των λειψάνων της την 1η Κυριακή του Σεπτεμβρίου για τους λουόμενους. Υπάρχει επιγραφή στο ναό που λέγει ότι εκτίσθη από τον Χατζή Παντελή αναγνώστου από την Χίο το 1688. Έχει περί τα 15 κελλιά. Χρησιμοποιούνται ως ξενώνες. Άνευ μοναχών. Δρόμος καλός βατός».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

10 Νοεμβρίου	Δευτέρα	7-9:15 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Οσίου Αρσενίου του Καπλαδόκη του θαυματουργού.
11 Νοεμβρίου	Τρίτη	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου. 5:00 μ.μ. Εσπερινός – Παράκληση στον Α' γιο Νεκτάριο επίσκοπο Πενταπόλεως τον θαυματουργό. Ομιλία π. Ευστρατίου Δελατόλα με θέμα: «Τα μυστήρια της Εκκλησίας».
12 Νοεμβρίου	Τετάρτη	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Ιωάννου του ελεήμονος και Νείλου του Ασκητού.
13 Νοεμβρίου	Πέμπτη	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου Αρχιεπισκόπου Κων/πόλεως και της μητρός αυτού Ανθούσης. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. 8:00 μ.μ. – 12:30 μετά τα μεσάνυχτα Ιερά Αγρυπνία. Αγίων Αποστόλου Φιλίππου ενός εκ των Δώδεκα, Γρηγορίου του Παλαμά και Αγίου νεομάρτυρος Κωνσταντίνου του Υδραίου. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου Κωνσταντίνου του Υδραίου. Θα ευλογηθούν μήλα του Αγίου.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΩΣ ΚΑΙ 27
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΕΛΕΙΤΑΙ ΙΕΡΟ ΣΑΡΑΝΤΑΛΕΙΤΟΥΡΓΟ
ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ.